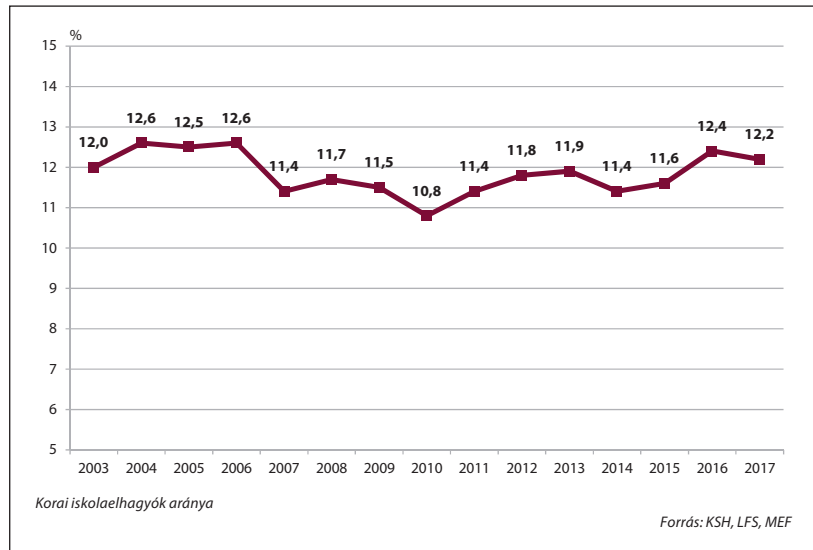

K.4.3. A korai iskolaelhagyók aránya

A korai iskolaelhagyók aránya mind az egyéni, mind a közösségi jóllét szempontjából fontos indikátor: a 18–24 éves korosztályban azon fiatalok arányát mutatja, akik legfeljebb alapfokú végzettséggel rendelkeznek, és további oktatásban, képzésben nem vesznek részt. Az adatok a KSH teljes népességre kiterjedő adataiból származnak. A mutatószám alakulása így módon azt jelzi, hogy a munkavállalási korba lépett, nem továbbtanuló fiatalok közül mekkora az alacsony iskolai végzettséggel rendelkezők aránya. Az alacsony iskolai végzettség jelentős egyéni korlátozó tényezője az aktív munkaerőpiaci részvételnek, és a magas arány közösségi szinten is rontja az ország versenyképességét.

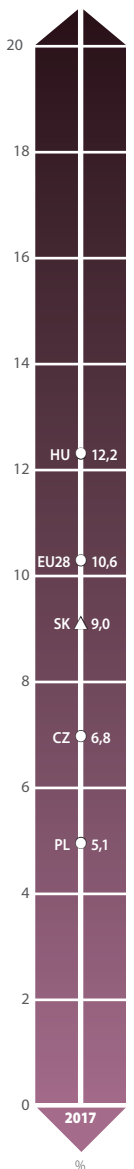
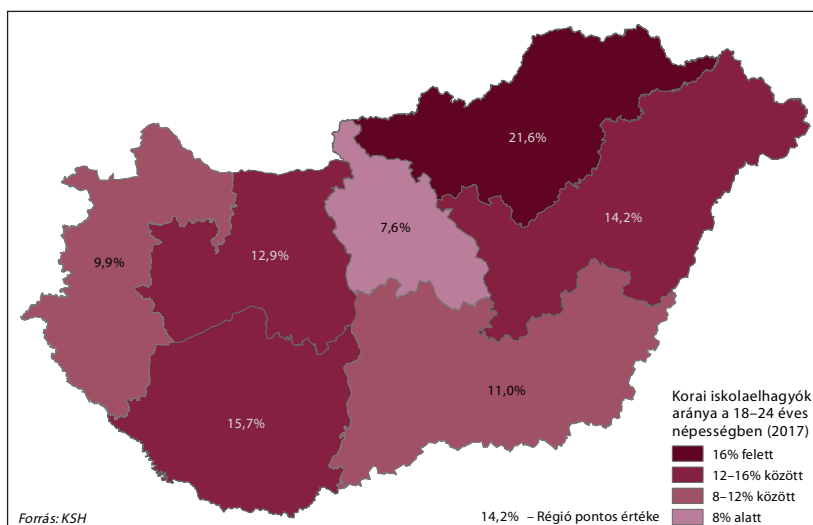
A korai iskolaelhagyók arányának 10% alá csökkentése 2020-ig az EU 2020 stratégia egyik kiemelt célkitűzése. Az EU tagállamai egyéni vállalásokat tettek, Magyarország a 10%-os célértéket kívánja teljesíteni. A korai iskolaelhagyás mögött társadalmi, gazdasági, illetve oktatáspolitikai, az iskolarendszer működésére és az oktatás minőségére vonatkozó tényezők is állnak. A probléma megoldásában nagy szerep jut a hatásos iskolavezetésnek, iskolakormányzásnak, a vonzó és releváns tananyag kialakításának, a tanári kompetenciák erősítésének a leszakadó és veszélyeztetett diákok azonosítása és egyéni bevonása terén, de az iskolarendszeren túl is átfogó, a környezetet és az érintetteket széles körben bevonó megközelítésre van szükség. Erősíteni kell a szülőkkel való kooperációt, a feljűk irányuló kommunikációt, szükség van a helyi közösség (önkormány-

zatok, helyi közszolgáltatások, érdekképviseltek, vállalkozások) bevonására. Ezekben a területeken fogalmaz meg intézkedéseket a *Végzettség nélküli iskolaelhagyás elleni küzdelem cselekvési terv, 2014–2020*.

A korai iskolaelhagyók arányában jelentős javulás az 1990-es évek végén és a 2000-es évek elején következett be (1997 és 2003 között 17,8%-ról 12%-ra csökkent az arányuk), azóta azonban összességében – kisebb ingadozásoktól eltekintve – nem sikerült további javulást elérni, 2017-ben 12,2% volt az indikátor értéke. Az Európai Unióban ugyanezen időszakban javult a helyzet: 2014-ben 11,2%, 2015-ben 11,0%, 2016-ban 10,7%, majd 2017-ben 10,6% volt a korai iskolaelhagyók aránya. Míg Lengyelországban 5% körüli érték a jellemző, Csehországban és Szlovákiában az utóbbi években romlott a helyzet (az utóbbi négy év során 1,3, illetve 2,9 százalékponttal); ugyanakkor a bázisértéket tekintve hazánk lényegesen kedvezőtlenebb helyzetben van, mint a visegrádi országok.

A nők körében valamivel alacsonyabb mértékű, 12,0%-os a korai iskolaelhagyás, mint a férfiaknál (13,0%). Az országon belüli regionális különbségek jelentősek, és az utóbbi években nem is mérséklődtek. Az ország legkevésbé fejlett régióiban a célértéktől való elmaradás nagymértékű, Észak-Magyarországon a megcélzott 10% helyett annak kétszerese, 21,6% a korai iskolaelhagyók aránya.

A korai iskolaelhagyók arányában nem tapasztalható javulás, a regionális különbségek nagymértékűek, és nem csökkennek.

Forrás: Eurostat